

[Holstein.]

Lov om Tuberkulose i Besætningerne og Dyrlægernes Kontrol med Bestemmelsernes Gennemførelse.

Det var dog en Tanke — jeg tror ganske vist, den vilde være praktisk uigen-nemførlig. Men at ramme i Flæng baade dem, der driver deres Gaarde, og dem, der driver deres Bedrifter i Byerne ulaste-steligt, og dem, der ikke gør det, gennem progressiv Formuebeskatning for at slaa dem ud, som ikke er paa Højde med de Krav, der kan stilles til dem som Storbe-driftsledere, det er en Fremgangsmaade, som slaar mere i Stykker, end den gavner.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg kan i mange Tilfælde ramme dem, der driver deres Bedrifter daarligt, ved en saadan progressiv Beskatning, men han rammer mange flere, som driver deres Bedrifter godt, men som paa Grund af den progres-sive Beskatning sættes ude af Stand til, naar Konjunkturerne, som de ikke er Her-rer over, gaar dem imod, at forbedre de-res Bedrift, at gøre deres Bedrift inten-sivere, at skaffe sig mere tidssvarende Byg-ninger, skaffe sig mere tidssvarende Ma-skineri, paa den ene eller anden Maade forøge Afkastningen af deres Kapital.

Det er ikke saaledes, at det er den progressive Formuebeskatning, som bidra-ger til at fremme den intensive Drift, den bedre Drift, den bedre Teknik, det er lige omvendt. Det er den progressive abnorme Formuebeskatning, som vi har nu, der er Hindringen for, at det, som baade det ærede Medlem og jeg attraar, bliver til Virkelighed, og som det ærede Medlem gav Udtryk for i de fuldkommen rigtige Ord, at Skatterne skal stimulere, ikke svække Foretagsomheden.

Det sagde det ærede Medlem, og mit Synspunkt er nøjagtig det samme; men det ærede Medlem overser ganske, at det øko-nomiske Grundlag for det nuværende Sam-fund — vi kan jo kort kalde det: Indus-trialismens Samfund — ikke er statisk, men dynamisk. Det ærede Medlem tror — det maa man slutte af hans Ord —, at som Danmark er nu, er der en tilstede-værende Nationalformue, Nationalvelstand, og den gælder det om at faa delt ud, saa-dan at hver Borger i dette Samfund faar sin Ration af *standard of living*, kun af-passet formodentlig efter, jeg ved ikke, hvilke Hensyn dersom gælder i den sociali-stiske Stat —, jeg formoder ikke, det skal være saadan, at de alle sammen faar lige meget, men det skal vel fordeles efter Evner og Dygtighed, og det skulde selv-

følgelig helst være Socialdemokrater, der bestemte over, hvad der var Evner, og hvad der var Dygtighed.

Men saadan er Forholdet slet ikke for Samfundet; det, der er Grundlaget i det nuværende økonomiske Samfund, er ikke det statiske, det er det dynamiske. Det er meget vigtigere, at der stadig frem-bringes forøget Velstand, end at det, der i Øjeblikket er, fordeles paa en eller an-den Maade, som maaske efter socialdemo-kratiske Synspunkter er retfærdig, efter andres mindre retfærdig.

I samme Grad nemlig som der ved Beskatning, ved Toldpolitik og ved alt det, som det nu er muligt at gøre ad Stats-vejen, skabes Grundlag for øget Velstand, i samme Grad er der ogsaa Sikkerhed for, at den Forøgelse af *standard of living* for den jævne Mand, som det ærede Medlem og som ogsaa jeg tilstræber, tilvejebringes. Men dette naas ikke ved partiel Konfiska-tion, hvad enten det nu sker aabenlyst, saaledes som i Rusland, eller det sker i Form af progressiv Formuebeskatning. Det Formaal, det ærede Medlem sætter sig: at forøge Velstanden for Menigmand, for det størst mulige Antal Mennesker, naas ikke ved at konfiskere Formuerne langsomt gen-nem en progressiv Formuebeskatning.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at Forvaltningen af National-formuen i de sidste 10 Aar har været forfærdelig. Naar man ser, hvad der er ødelagt her i Landet, og i hvor ringe Grad vore første Industriledere og Bankledere har været paa Højde med de økonomiske Opgaver, der var dem betroet, kan jeg ikke sige andet end, at den Kritik, som det ærede Medlem har rejst her, i højeste Grad har sin Berettigelse.

Men lad os saa faa gennemført Lov-foranstaltninger, som kan sikre for Frem-tiden, at vore Bedriftsledere bliver mere dygtige, mere i Stand til at varetage de Opgaver, der stilles dem, og at vi faar bedre Bankledere. Lad os faa den stats-videnskabelige Eksamen reformeret, lad os faa reformeret Handelshøjskolerne, saa-ledes at man ikke skal lede med elek-trisk Søgelys ud over Landet for at finde blot een eneste Mand, der er i Stand til med nogenlunde Sikkerhed at lede en Bank eller et stort industrielt Foretagende.

Og lad os endvidere slaa ind paa den Vej, som det ærede Medlem Hr. P. Munch har anvist, og som man mere og mere gaar over til i de store Lande, i Amerika og England, hvor der virkelig er Kapital og Formuer: at gøre Arbejderne meddelagtige